Ročník 1932. 169

Sbírka zákonů a nařízení
státu československého.

Částka 16. Vydána dne 23. března 1932.

Obsah: 42. Nařízení, kterým se vydávají podrobné předpisy k finančnímu zákonu pro rok 1932.

42.

Vládní nařízení ze dne 18. března 1932, kterým se vydávají podrobné předpisy k finančnímu zákonu pro rok 1932.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. XXIV. finančního zákona ze dne 18. prosince 1931, č. 199 Sb. z. a n., kterým se stanoví státní rozpočet pro rok 1932:

§ 1.

(1) Při plnění všech úkolů státních jest postupovati podle čl. VII. finančního zákona s největší hospodárností a proto jest opatřovati jen nutné potřeby státní v nezbytném rozsahu, a to co nejúčelněji a pokud možno nejmenším nákladem.

(2) Nutné potřeby státní jsou neodkladné potřeby, kterých vyžaduje nezbytně nutný chod státní správy anebo plnění právních závazků státu.

(3) Prostředků povolených pro určitý účel smí se použíti za podmínek stanovených v odst. 1. a 2. tohoto paragrafu jen v nezbytné výši, které té doby vyžaduje provedení tohoto účelu. To platí zejména o uvolňování súčtovatelných záloh, jež mohou býti povolovány jen v mezích platných předpisů a ve výši potřebné pro ten který účel.

(4) Před každým poukazem budiž zjištěno v příslušném spise, že bylo postupováno podle předchozích ustanovení tohoto paragrafu.

§ 2.

Každá částka zvláště uvedená ve výdajích skupiny I. státního rozpočtu pro rok 1932 s výjimkami stanovenými čl. XI. finančního zákona pro rok 1932 jest krajní hranicí, až po kterou mohou býti poukazovány výdaje v rozpočtovém roce 1932 podle čl. VII. finančního zákona. Budiž bedlivě hleděno k tomu, aby částky ty nebyly, není-li toho nutně třeba, vyčerpány.

§ 3.

(1) Při poukazování prostředků určených na řádné výdaje podle čl. VIII. finančního zákona budiž také zjištěno v příslušném spise, že poukazovanou částkou se nepřekročuje dvanáctina celoročně rozpočtené částky.

(2) Nebude-li nutno použíti v některém měsíci celé dvanáctiny celoročně rozpočtené částky pro určitou potřebu uvedenou ve státním rozpočtu, může býti zbytku použito jen, jde-li o nutnou potřebu, pro týž účel v příštích měsících.

(3) Bylo-li poukázáno za souhlasu ministra financí výjimečně v některém měsíci více než dvanáctina, má býti vyrovnána v některém pozdějším měsíci ona částka, o kterou bylo poukázáno více. Nejpozději musí se tak státi v prosinci roku 1932.

§ 4.

(1) Řádnými výdaji splatnými v delších než měsíčních lhůtách podle čl. VIII., odst. 2., finančního zákona rozumějí se výdaje, které jsou splatny podle své povahy ve čtvrtletních, pololetních neb i ročních lhůtách, jako na př. nájemné neb pachtovné, úroky a splátky státního dluhu.

(2) Tyto výdaje jest platiti podle stanovených lhůt.

§ 5.

(1) Při poukazování prostředků určených na výdaje mimořádné podle čl. IX. finančního zákona budiž prokázáno v příslušném spise, že výdaj pro určitý subjekt, t. j. úřad, ústav, školu a pod. a pro účel uvedený v některé položce nejnižších pododdělení dílčích rozpočtů

jednotlivých kapitol pro rok 1932 nepřevyšuje v tomto roce 50.000 Kč.

(2) Jestliže by převyšoval za rok 1932 celkový výdaj uvedený v odst. 1. tohoto paragrafu peníz 50.000 Kč, budiž vyžádán souhlas ministra financí již k činu, který by mohl prejudikovati výdaji, jímž by překročení nastalo.

(3) Byl-li již dán souhlas ministrem financí k celkovému nákladu, není zapotřebí dalšího jeho souhlasu k výplatě dílčích částek schváleného nákladu.

§ 6.

Za plnění podobných úkolů, jako jsou podpory (subvence), k nimž není stát zavázán (čl. X. finančního zákona), buďtež považována plnění státem, která se nezakládají na právním titulu a za která stát neobdrží přímo plné protidávky či protihodnoty v jakékoliv podobě.

§ 7.

(1) Opatření podle čl. XI., odst. 1., finančního zákona jest zcela výjimečné. Souhlas k němu může býti dán jen v mezích ustanovení tohoto článku a jen, je-li prokázáno, že navrhované opatření je nutné (§ 1, odst. 2.), bude-li při jeho provádění postupováno přísně podle ustanovení § 1 tohoto nařízení a nedostačují-li prostředky určené pro výdaje nejnižšího pododdělení státního rozpočtu přes to, že bylo takto postupováno.

(2) Úhrada částek, o které nutno překročiti prostředky určené pro výdaje nejnižšího pododdělení státního rozpočtu, budiž zajištěna zpravidla postupně úsporami na prostředcích pro výdaje příslušného vyššího pododdělení, ve kterém jsou prostředky pro výdaje tohoto nejnižšího pododdělení obsaženy, není-li to možno, úsporami na prostředcích pro výdaje v ostatních pododděleních příslušné kapitoly.

(3) Prostředků stanovených pro výdaje v nejnižších pododděleních státního rozpočtu a rozvedených v dílčích rozpočtech jednotlivých kapitol může býti použito především podle jejich určení a výše, jak jsou uvedeny v dílčích rozpočtech příslušných kapitol. Také o tomto použití platí obdobně ustanovení § 1 tohoto nařízení. Bude-li toho nezbytně třeba (§ 1, odst. 2.), může býti k úhradě vyšší potřeby, přesahující rozpočtené prostředky pro výdaje některé položky dílčího rozpočtu, použito nevyčerpaných prostředků pro výdaje jiné položky téhož pododdělení dílčího rozpočtu, a to v mezích připuštěných čl. VII. finančního zákona, t. j. v mezích příslušného pododdělení dílčího rozpočtu, při čemž jest postupovati obdobně podle ustanovení odst. 1. tohoto paragrafu.

§ 8.

(1) Řízení podle § 7 zákona ze dne 20. března 1919, č. 175 Sb. z. a n., o zřízení a působnosti nejvyššího účetního kontrolního úřadu, buď vždy zavedeno dříve, než se založí právní titul požadované potřeby.

(2) Toto řízení budiž provedeno, pokud to není vyloučeno podle odst. 2. až 4. čl. XI. finančního zákona, i tehdy, když má býti použito nevyčerpaných prostředků určených na výdaje mimořádné k úhradě výdajů řádných a naopak a nevyčerpaných prostředků na osobní výdaje na úhradu výdajů věcných.

(3) Toto řízení jest také zavésti v případech, kdy pro opatření podle čl. XIII. finančního zákona není rozpočtem povolených prostředků a úhradu třeba hledati při prostředcích povolených k jinému účelu.

(4) Za náhradní opatření podle 2. věty odst. 3. čl. XI. finančního zákona považují se ta, která se učiní, je-li nutno nahraditi stálé zaměstnance, jichž plat jest rozpočtově zajištěn v prostředcích na osobní výdaje podle platových zákonů a nařízení, zaměstnanci smluvními anebo jinými opatřeními, jichž potřebný náklad nelze uhraditi z prostředků položky, na které se súčtuje podle své povahy. Úhrada pro tato opatření, pokud není zajištěna v prostředcích nejnižšího pododdělení státního rozpočtu, může býti opatřena v mezích prostředků povolených ke hrazení osobních výdajů podle platových zákonů a nařízení pro příslušnou kapitolu. K těmto opatřením jest třeba souhlasu ministra financí a nejvyššího účetního kontrolního úřadu podle § 7 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n., a to i je-li úhrada pro náhradní opatření zajištěna v mezích částek stanovených pro osobní výdaje podle platových zákonů a nařízení v nejnižších pododděleních státního rozpočtu.

§ 9.

Jestliže byly hrazeny některé výdaje přesunem (virementem) podle odst. 1. čl. XI. finančního zákona nevyčerpanými prostředky určenými pro výdaje jiných pododdělení, buďtež takto použité částky zaznamenány jako trvalá zkrácení prostředků těchto pododdělení.

§ 10.

Prostředky, povolenými v titulu 15. kapitoly 14. na stavby budov a koupě realit pro potřeby civilní státní správy, hospodaří, pokud finanční zákon a toto nařízení nestanoví jinak,

ministerstvo veřejných prací v dohodě s nejvyšším správním úřadem, jehož potřeba se má hraditi z těchto prostředků.

§ 11.

(1) Za použití povolených prostředků podle odst. 1. čl. XVIII. finančního zákona se pokládá zatížení jejich výdajem včetně do 31. prosince 1932 poukázaným, bude-li platební rozkaz dodán k předpisu příslušné účtárně nejdéle do 5. ledna 1933, a provádí-li se výdaj pokladnou, této pokladně nejpozději do 10. ledna 1933 a při zastupitelských úřadech nejpozději do 31. ledna 1933.

(2) Poukazy, v roce 1932 datované, dodané však do účtárny neb pokladny po uplynutí těchto lhůt, jest vrátiti jako neplatné.

§ 12.

(1) Částky potřebné na placení závazků splatných v roce 1932 buďtež poukázány zásadně ještě v tomto roce.

(2) Poukazovati peníze k úhradě závazků, které dospějí k splatnosti až v roce 1933, anebo odsunouti poukaz na nutné výdaje, splatné již v roce 1932, na rok 1933, aby byly získány prostředky k úhradě výdajů právně nezávazných, jest nepřípustno.

§ 13.

(1) Potřebný souhlas ministra financí podle finančního zákona a souhlas nejvyššího účetního kontrolního úřadu podle čl. XI. finančního zákona dlužno si vyžádati včas tak, aby předepsané řízení mohlo býti provedeno a prostředků použito ještě v roce 1932.

(2) Data souhlasu ministra financí a nejvyššího účetního kontrolního úřadu buďtež zaznamenána ve spisech a uvedena v podrobných výkazech pro účetní závěrky neb v odůvodnění přílohy 6. závěrky. Tato data buďtež sdělována též podřízeným poukazujícím úřadům a vykázána v odůvodnění k účetním dílčím závěrkám.

§ 14.

(1) Aprobanti spisů jsou zodpovědni podle platných předpisů za to, že bylo vyhověno ustanovením předcházejících paragrafů tohoto nařízení.

(2) Správnost uvedených údajů přezkouší orgán obstarávající službu účetní, dbaje při tom přísně platných účetních instrukcí pro zkoušení platebních poukazů, a referát rozpočtový; jsou-li údaje správné a možno-li použíti podle finančního zákona rozpočtových prostředků, provede se poukaz.

(3) Jinak uvede orgán obstarávající službu účetní ve spise příslušné námitky a vrátí jej poukazujícímu nebo rozpočtovému referentu, kde jest referát zřízen, k dalšímu jednání.

(4) Nesouhlasí-li poukazující nebo rozpočtový referent s námitkami orgánu obstarávajícího službu účetní, nebo vyskytnou-li se neshody mezi poukazujícím a rozpočtovým referentem, jest přednosta podřízeného úřadu poukazujícího povinen předložiti věc s odůvodněním svému nadřízenému úřadu; u ústředního úřadu jest pak poukazující neb rozpočtový referent povinen předložiti věc s odůvodněným vyjádřením ministrovi anebo přednostovi úřadu, není-li ústřední úřad ministerstvem.

(5) Jednotlivým nejvyšším správním úřadům jest vyhrazeno, aby vydaly v dohodě s ministrem financí podrobnější předpisy v rámci tohoto nařízení, pokud toho vyžaduje jejich organisace. Pokud by se při tom jednalo o účetnictví nebo kontrolu, jest třeba předchozího souhlasu nejvyššího účetního kontrolního úřadu (§ 11 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n.).

(6) Ministr financí vydá, pokud toho bude třeba, v dohodě s nejvyšším účetním kontrolním úřadem a příslušným nejvyšším správním úřadem podrobné předpisy o tom, aby byla zařízena řádná kontrola a evidence platebních poukazů jednotlivých poukazujících úřadů nebo evidence hospodaření rozpočtovými prostředky během správního roku.

§ 15.

(1) Je-li potřebí sjednati podle finančního zákona předchozí souhlas ministra financí, budiž mu zaslána dvojmo stručná, avšak výstižná informace o každém jednotlivém případu; v této informaci buď prokázána nutnost a neodkladnost navrženého opatření, přesný způsob úhrady a po případě buďtež uvedeny i jiné důvody rozhodné pro udělení tohoto souhlasu anebo připojeny též potřebné spisy.

(2) Stejná informace budiž připojena také ke spisům, které se zasílají nejvyššímu účetnímu kontrolnímu úřadu podle § 7 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n., pro tento úřad.

§ 16.

(1) Na hospodaření státních podniků se ustanovení předchozích paragrafů tohoto nařízení vzhledem k ustanovení čl. XIX. finančního zákona nevztahují.

(2) Hospodaření státních podniků v mezích ustanovení čl. II. finančního zákona řídí se zákonem ze dne 18. prosince 1922, č. 404 Sb. z. a n., o úpravě hospodaření ve státních závodech, ústavech a zařízeních, jež převahou nemají plniti úkoly správní, a vládním nařízením ze dne 25. září 1924, č. 206 Sb. z. a n.

(3) K úměrnému zvýšení prostředků určených na investiční výdaje státních podniků podle čl. II., odst. 5., finančního zákona je zapotřebí zvláštního souhlasu ministra financí. Zástupce ministerstva financí ve správním sboru podniku (§ 9, odst. 2., vl. nař. č. 206/1924 Sb. z. a n.) musí si k projevení tohoto souhlasu vyžádati zvláštní zmocnění ministra financí.

§ 17.

(1) Prostředků povolených čl. XX. finančního zákona pro rok 1931 nelze použíti pro jiné účely, než jsou uvedeny v tomto článku. Podrobnější předpisy, pokud jich bude zapotřebí, vydá ministr školství a národní osvěty v dohodě s ministry financí a veřejných prací a nejvyšším účetním kontrolním úřadem.

(2) Nevyčerpané rozpočtové prostředky převedou se do příštího roku tak, že na poukaz vydaný za souhlasu ministra financí a nejvyššího účetního kontrolního úřadu vykáží se zbytky v účetní závěrce jako nedoplatky koncem roku, které budou pak realisovány pravidelnými platebními poukazy vydanými na jejich vrub.

(3) Mají-li býti překročeny roční částky zařaděné do státního rozpočtu pro rok 1932, jest postupovati podle ustanovení § 7 zák. č. 175/1919 Sb. z. a n.

§ 18.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1932 a provede je ministr financí v dohodě se všemi ostatními členy vlády.

Udržal v. r.

Dr. **Slávik** v. r.	**Dostálek** v. r.
Dr. **Trapl** v. r.	**Bradáč** v. r.
Dr. **Dérer** v. r.	Dr. **Viškovský** v. r.
Dr. **Meissner** v. r.	Dr. **Czech** v. r.
Dr. **Matoušek** v. r.	Dr. **Spina** v. r.
Mlčoch v. r.	Dr. **Franke** v. r.

Státní tiskárna v Praze.